

GEBED VAN EEN GEROEPENE .

"God, Gij zijt begonnen. Gij hebt mij nagezeten. Gij hebt steeds weer nu hier, dan daar mijn weg gekruist. Gij hebt mij gelokt en het hoofd op hol gebracht. Gij hebt mijn hart gedwee en gewillig gemaakt. Gij hebt tot mij gesproken van uw verlangen en uw eeuwige liefde, van uw trouw en kracht.

Toen ik zwak was, hebt Gij mij gesterkt; toen ik houvast zocht, hebt Gij mij vastgehouden; toen ik vergeving zocht, hebt Gij mijn schuld vergeven. Ik heb niet gewild, mijn weerstand, mijn hart overwonnen; God, Gij hebt mij verleid, onweerstaanbaar, zodat ik mij aan U overgeef. Gij hebt mij zonder dat ik iets vermoedde, gegrepen en nu kan ik niet meer van U loskomen, nu sleept Gij mij weg als uw buit, bindt ons aan uw zegekar en sleurt ons achter U aan, zodat wij geschonden en gepijnigd aan uw zegetocht deelnemen. Konden wij weten dat uw Liefde zo'n pijn doet, dat uw genade zo hard is? Gij zijt mij te sterk geweest en hebt overwonnen. Toen de gedachte aan U sterk in mij werd, werd ik zwak. Toen Gij over mij heenboog, was ik verloren: toen was mijn wil gebroken, mijn kracht te gering, ik moest de weg van het lijden gaan, ik kon niet meer terug, de beslissing over mijn leven was gevallen. Niet ik heb beslist, Gij hebt beslist. Gij hebt mij aan U gebonden in lief en leed.

God, waarom zijt Gij ons zo verschrikkelijk nabij.

Heer,

maak mij tot een werktuig van uw vrede!

D. Bonhoeffer.

*Zodat ik liefde zaai waar haat is,
vergeving schenk waar men onrecht doet,
eenheid breng waar verdeeldheid ontstaat,
waarheid spreek waar men in dwaling verkeert,
geloof belijd waar twijfel verscheurt,
hoop wek waar men in wanhoop raakt,
licht ontsteek waar duisternis heerst,
vreugde verkondig waar droefheid is.*

Heer,

*help mij dat ik eerder verlang
te troosten dan getroost te worden;
te verstaan dan te worden begrepen;
te beminnen dan te worden bemind.*

*Want wie geeft, ontvangt,
wie zichzelf vergeet, die vindt,
wie vergeeft, hem wordt vergeven
en door te sterven,
ontwaakt men in het eeuwige leven.*

Ik geef U mijn Ja-Woord

Ik heb iedere hand nodig
om hoop te brengen
aan wie in wanhoop leeft.
IK GEEF U MIJN HANDEN!

Ik heb iedere fantasie nodig
om iets nieuws te brengen
waar verstarring dreigt.
IK GEEF U MIJN FANTASIE!

Ik heb ieder oog nodig
om licht te brengen
aan wie in twijfel leeft.
IK GEEF U MIJN OGEN!

Ik heb ieder verstand nodig
om waarheid te zoeken
waar dwaling groeit.
IK GEEF U MIJN VERSTAND!

Ik heb ieder oor nodig
om de kreet te horen
van wie in nood verkeert.
IK GEEF U MIJN OREN!

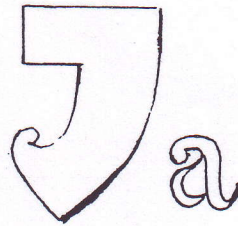
Ik heb ieder hart nodig
om troost te brengen
waar lijden heerst.
IK GEEF U MIJN HART!

Ik heb iedere mond nodig
om recht te spreken
voor wie verdrukking lijdt.
IK GEEF U MIJN MOND!

Ik heb iedere wil nodig
om kracht te brengen
waar vermoeidheid heerst.
IK GEEF U MIJN WIL!

Ik heb iedere mens volledig
nodig om mijn droom
tot vervulling te brengen.
IK GEEF U MIJN JA-WOORD!

Ik heb alle mensen samen nodig
als schakels in een ketting
als ledematen van één lichaam
IK GEEF U MIJN JA-WOORD!

MARIA
een eenvoudig mensenkind
een meisje
een vrouw
een moeder

GOD opende
door haar gelovig JA
een NIEUWE TOEKOMST
voor mens en wereld
voor jou en mij...
want
voor kleine mensen
blijft Hij nu bereikbaar

Ziel van Christus

**Ziel van Christus, heilig mij
Lichaam van Christus, maak mij zalig
Bloed van Christus, maak mij dronken
Water uit Christus zijde reinig mij
Lijden van Christus versterk mij
O goede Jezus, verhoor mij
In uw heilige wonden, verberg mij
Laat niet toe dat ik van u gescheiden worde
Tegen de boze vijand verdedig mij
In het uur van mijn dood roep mij
En laat mij tot u komen
Om u met uw heiligen te loven
In de eeuwen der eeuwen
Amen**

Dit is zeer juist: het rotsvaste geloof in de Voorzienigheid is een van de karakteristieke trekken van Newman's 'spiritualiteit'. Hij heeft daarover een bladzijde geschreven (voor een van zijn preken) die zeer eenvoudig en toch zeer mooi is, zoals alle grote dingen ! Wij kunnen niet aan de bekoring weerstaan ze hier even te citeren:

God bekijkt je, jou persoonlijk, wie je ook bent.
Hij noemt je bij je naam.
Hij ziet je en begrijpt je, want Hij is je Maker.
Hij weet wat in je omgaat,
wat je precies voelt en wat je denkt,
wat je graag hebt en wat je kunt,
waar je sterkte ligt en waar je zwakheid.
Hij kijkt naar je, op de dag van je vreugde
alsook op de dag van je droefheid.
Hij voelt met je mee als je hoopvol bent
maar ook temidden van je bekoringen.
Hij stelt belang in alles wat je angstig maakt,
in al hetgeen door je herinnering gaat,
in het rijzen en het dalen van je mensengeest.
Hij heeft al de haren van je hoofd geteld
alsook de ellen van je lengte.
Hij omvat je helemaal en Hij draagt je in Zijn armen,
Hij tilt je op en zet je neer.
Hij leest het af van je gelaat
of je glimlacht dan wel weent,
of je ziek bent of gezond.
Hij kijkt teder op je handen en je voeten neer;
Hij hoort je stem, de klop van je hart, tot je adem toe.
Je houdt niet méér van jezelf dan Hij houdt van jou...

(J.H. NEWMAN, Parochial Sermons, vol. IV, p. 82)

Een lied van overgave aan Gods licht

J.H. Newman

Leid, vriendelijk licht, door 't duister om mij heen,
leid mij voort !

De nacht is donker en 'k ben ver van huis,
leid mij voort !

Richt mij schreden. Neen, ik vraag u niet
de horizon te zien ; één stap is mij genoeg.

Zo was ik niet altijd, noch vroeg ik u :
leid mij voort !

Graag koos ik zelf mijn weg, maar nu :
leid mij voort !

Ik hield van schittering ; ondanks mijn vrees
dreef mij de trots. Denk niet meer aan die tijd.

Gij zijt zolang mijn heil geweest. Wijs dan ook nu
mij nog de weg,
door bos of drasland en ravijn, tot weer
de morgen gloort

en mij 't gezicht der engelen tegenlacht,
waarvan 'k zo hield en toch een tijd verstoken was.

Eens hoorde ik Uw stem, m'n Heer,
niet hard of boos, maar mild en zacht;
vragend om voor U te kiezen,
totaal mezelve te verliezen,
en mee te gaan tot in de nacht.

Als een blinde ging ik zoeken,
tastte langs het enge pad
vol distels, doornen en gevaren,
waar in pijn ik zou ervaren
wat Gij mij te leren hadt.

'k Kwam er steeds mezelve tegen,
ook de valsheid van de schijn;
stervend moest ik U omarmen,
meermaals sneken om erbarmen,
wijl ik weende van de pijn.

Tot Gij plots als een geliefde
mij omhelsde en toen zei :
"immer kunt gij op Mij bouwen,
in duisternis op Mij vertrouwen,
Ik maak U los en vrij".

Zo zwerf ik langs de smalle wegen,
die leiden naar Uw vredig oord;
licht en donker kom 'k er tegen,
ontvang ze als een rijke zegen,
ter voltooiing van Uw Woord.

*Neem, Heer en aanvaard heel mijn vrijheid,
mijn geheugen, mijn verstand en heel mijn wil,
alles wat ik heb en bezit.
U hebt het mij gegeven,
aan U, Heer, geef ik het terug.
Alles is van U,
beschik erover volgens uw wil.
Geef dat ik U mag liefhebben,
die genade is mij genoeg.
Amen.*

*Ziel van Christs, heilig mij.
Lichaam van Christus, wees mijn redding.
Bloed van Christus, bedwelm mij.
Water uit Christus' zijde, reinig mij.
Lijden van Christus, sterk mij.
O goede Jezus, verhoor mij.
In uw wonden berg mij.
Laat mij van U niet gescheiden worden.
Verdedig mij tegen de boze vijand.
Roep mij in het uur van mijn dood,
en laat mij naar U toe komen
om met uw heiligen U te loven,
in de eeuwen der eeuwen.
Amen.*

*Vader, ik verlaat mij op U
doe met mij wat Gij goed vindt.
Wat Gij ook met mij doen wilt, ik dank U.
Tot alles ben ik bereid, alles aanvaard ik,
als Uw wil maar geschiedt in mij
en in al uw schepselen
niets anders verlang ik mijn God.
Ik leg mijn ziel in uw handen,
ik geef ze aan U mijn God
met heel de liefde van mijn hart
omdat ik U bemin,
omdat het voor mij
een noodzaak van liefde is,
mij te geven,
mij zonder voorbehoud op U te verlaten
met een oneindig vertrouwen
want Gij zijt mijn Vader.
Amen.*

“ Maar Jezus bleef zwijgen “
(Mt 26, 63)

